

De Bijbel onder de aanval

http://www.apostasyalert.org/bible_under_attack.htm (2006)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

In wat het “christendom” wordt genoemd zijn er vandaag in onze materiële wereld veel ijverige geesten werkzaam. En het is de geest van de antichrist¹ die hen aandrijft tot de formatie van de eindtijdse “kerk”, wier ultieme bestemming het is om één wereldomvattend religieus systeem te worden onder het bestuur van de geïncarneerde duivel.

De frustratie voor ons overgeblevenen, die loyaal aan de Heer Jezus zijn, is dat wij weten dat wij een beweging, wier tijd gekomen is, niet kunnen tegenhouden. Het is God Die een verblinding gebracht heeft over hen die Hem slechts met lippendienst eren maar wier hart zich ver van Hem bevindt. Het enige wat wij nog kunnen doen is enigen uit het vuur rukken, een voor een.

“Anderen echter moet u in vrees redden door ze uit het vuur te rukken” (Judas 23)

Eén manier om de duivel aan het werk te zien, is te kijken naar de aanval op Gods Woord, de Bijbel. Vanuit alle richtingen blijkt dit naar ons toe te komen, zowel in de conservatieve als in de liberale fracties van de zichtbare kerk. Er is niets nieuws onder de zon: Satan heeft altijd twijfel gezaaid over Gods Woord, in zijn poging Gods volk te misleiden, en dat al van bij het begin:

“De slang nu was listiger dan alle dieren van het veld die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het waar dat God gezegd heeft: U mag van geen enkele boom in deze hof eten?” (Genesis 3:1)

MODERNE PARAFRASES

De creatie van valse bijbelvertalingen is de meest opvallende methode waardoor het Woord van God in recente tijden onder de aanval is gekomen. Bijvoorbeeld wordt The Message² “bijbel” [zie plaatje rechts] verkocht als bijbelvertaling maar ze is eigenlijk een parafrase, bedoeld om lezer-vriendelijk te zijn, maar ze verstoort de betekenis van de Schriftuur. Eén bedienaar merkte in deze “The Message” het verlies op dat is opgetreden in het Woord van God, welke “bijbel” hij een “geparafraseerde leugen” noemt:

“De Antichrist is hier slechts een anarchist; De woorden “falling away” (de afval; 2 Thessalonicenzen 2:3) zijn verwijderd; Het hele idee van een “weerderhouder” (2 Thessalonicenzen 2:6) ontbreekt; Het oordeel over de Antichrist is een “pufje”; Er is geen beeld van Christus’ heerlijke wederkomst; De goddelozen worden eerder verbannen dan veroemd”.

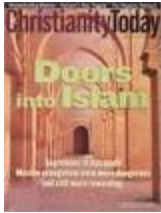
En toch, in plaats van zich te keren tegen zo’n aanslag op de Bijbel, hebben vele hedendaagse kerkleiders hun namen geleend aan de onderschrijving van die “bijbel”, d.w.z.:

“Amy Grant, Benny Hinn, Bill Hybels, Bill and Gloria Gaither, Billy Graham, Chuck Swindoll, Cynthia Heald, Gary Smalley, Gordon MacDonald, J.I. Packer, Jack Hayford, Jerry Jenkins, Jerry Savelle, Jimmy and Rosalyn Carter, John Maxwell, Joni Eareckson Tada, Joyce Meyer, Keith Miller, Kenneth Copeland, Madeleine L’Engle, Max Lucado, Michael Card, Michael W. Smith, Newsboys, Rebecca St. James, Richard Foster, Rick Warren, Rod Parsley, Stuart and Jill Briscoe, Tony Campolo, Vernon Grounds, Walter Kaiser Jr., Warren Wiersbe”.

¹ Vgl. 1 Johannes 4:3.

² Zie het verband tussen deze “The Message” en Rick Warren in het boek “Doelgericht Misleid”, hoofdstuk 2: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Doelgericht_Misleid.pdf.

EVANGELISCHEN

Een goede barometer van de Evangelische Kerk vandaag vormen populaire magazines zoals “Christianity Today” (CT) en “Charisma”³. Om te zien hoever het evangelicalisme is afgedwaald van de Schrift, moet u gewoon de pagina’s lezen van de laatste CT en “Charisma”. Dan ziet u wat soort bedieningen er gepromoot worden en welke conferenties worden geadverteerd.

Zo publiceerde CT bijvoorbeeld een artikel over de controversiële katholieke auteur Brennan Manning, wiens geschriften in het teken staan van de new-age oecumenische gedachte. Alhoewel vele apologetische bedieningen dit feit hebben blootgelegd negeerde CT dit en verwees in een 6 oktober 2005 interview naar zijn boek *The Ragamuffin Gospel* als een “spirituele klassieker” niettegenstaande dat boek vol staat met gevaarlijke leringen. Het artikel *A ‘Coward’ Who Stayed to Help* bevat Mannings verhaal van zijn heroïsche hulpverlening aan slachtoffers van de orkaan Katrina. Maar CT moest het verhaal zo’n vijf dagen later corrigeren. Het bleek dat Manning de hele zaak had opgeschroefd zodat CT-publicisten een addendum bij het verhaal plaatsten, als volgt:

“Van de redacteurs: Het spijt ons dat wij onze lezers moeten informeren dat, als gevolg van vastgestelde conversaties, Brennan Manning onze redactie belde om zich te verontschuldigen. Hij herhaalde dat hij “gedesoriënteerd, verward en gedeprimeerd” was en dat bepaalde details die hij opgaf niet waar waren. Hij hielp niet een kind identificeren uit zijn appartementsgebouw. Hij hielp niet een oudere vrouw om weg te komen. En alhoewel hij de laatste was om zijn appartementsgebouw te verlaten is het de waarheid dat er hier niemand was om door mij geholpen te worden”, zei hij in een gesproken boodschap aan *Christianity Today*. “De wezenlijke waarheid: ik loog”.

Ondanks deze leugens bleef CT het interview ongewijzigd behouden, gelinkt aan een voormalig verhaal over Brennan Manning in de juni 2004 uitgave van CT, dat wees op al de evangelische leiders die deze voormalige Franciscanerpriester omarmden. De lijst van Manning-enthousiastelingen bevat belangrijke evangelische leiders zoals Eugene Peterson, die “The Message”-parafrasebijbel schreef, en de populaire christelijke counselor Larry Crabb. Manning wordt ook onderschreven door populaire muzikanten zoals wijlen Rich Mullins, Michael Card, Michael W. Smith, en leden van U2. Deze onderschrijvingen hebben Mannings ketterijen toegang gegeven tot evangelische kringen en tijdschriften.

Brennan Manning heeft het idee gepopulariseerd dat de Bijbel niet letterlijk moet genomen worden en dat zij die de Bijbelse standaarden hooghouden Farizeeën en hypocrieten zijn. De Bijbel moet gedegradeerd worden van het Woord van God naar een boek dat slechts de woorden bevat van mensen, vermengd met woorden van God, zodat er een oecumenische eenheid kan bereikt worden tussen katholieken en protestanten. Zowel CT als *Charisma* promoten deze agenda.

HOOFDSTROOM DENOMINATIES

Bijbelgelovige christenen zijn lang geschokt en ontzet geweest door de antibijbelse retoriek die gespuid werd door protestantse organisaties en bewegingen die ooit in de waarheid van de Schrift geloofden. De “theologen” van het “Jesus Seminar” en mensen zoals Episcopaal Bisschop John Spong⁴ [plaatje hieronder rechts] werden door de seculiere wereld ernsttig genomen als gesprekspartners van het christendom.

Spongs laatste boek is getiteld: “The Sins of Scripture: Exposing the Bible’s Texts of Hate to Reveal the God of Love” (De zonden van de Schrift: bijbelse teksten van haat aantonen om de God van liefde te ontdekken). In dit boek beweert hij dat de Bijbel vol staat met “seksistische en stamvooroordelen uit die oude tijd”. Maar toch pakt en pikt hij die dingen uit die hij in de Schrift graag mag en tost de rest eruit - en dat is het

³ Charisma bestaat ook in het Nederlands.

⁴ Bishop Spong is welbekend voor het ordineren van praktiserende homoseksuelen.

grootste deel van de Bijbel.

Wegens het in zulke termen afkraken van de Bijbel zou men kunnen denken dat de Episcopale kerk Spong uit zijn ambt zou ontzetten, maar in plaats daarvan verheffen zij hem en staan zij toe dat zijn vergif zich verspreid doorheen deze verderfelijke denominatie.

Hetzelfde probleem wordt gezien in de United Methodist Church die ook podium geeft aan bijbelhaters. Een van hen, Susan Cady, coauteur van “Sophia: The Future of Feminist Spirituality” (Sofia; de toekomst van feministische spiritualiteit) bedient een van de oudste Methodistische kerken in Filadelfia. Zij is het maatje van hen die de Bijbel ervan beschuldigen “patriarchaal” te zijn. In plaats van gedisciplineerd te worden voor de boosheden die zij verspreidt over het Christendom en het Woord van God, wordt zij verhoogd tot prominente posities. Wat zou John Wesley hiervan denken?

Maar het zijn de beschuldigers van de Bijbel die alle aandacht krijgen in de pers. Zij zijn degenen die ten dienste staan van seculiere televisiedocumentaires, zoals de “Mysteries van de Bijbel”-reeksen, die bekend staan voor hun ontkennen van de historische accuraatheid van de Bijbel. Wat is er beter dan een seminariegeleerde (zoals de Christus-ontkennende Jesus Seminar leiders) of een bekend bedienaar van een grote denominatie te citeren om te zeggen dat het splijten van de Rode Zee nooit echt gebeurd is? Deze kerkmensen/vrouwen zijn een echte schande voor het Christendom en zij voorzien hen die God haten van allerlei munitie.

Vele hoofdstroom-denominaties hebben de Bijbel verlaten in ruil voor de ideeën van de populaire cultuur. Praktiserende homoseksuelen worden als lidmaten verwelkomd in deze denominaties, en zij die dit tegenstaan worden gemarginaliseerd. Kerken zoals United Church of Christ (Verenigde kerk Van Christus), Lutheraanse Kerk, United Methodist Church, Disciples of Christ, en de Society of Friends (Quakers) verdragen niet langer de leer van hun stichters. De “Strijd voor de Bijbel” is in de hoofdstroom-denominaties verloren.

PINKSTER/CHARISMATISCH TELEVANGELISME

Het grootste “christelijke” televisie netwerk in de wereld, het Trinity Broadcasting Network (TBN), stelt frequent de “bediening” in het licht van de zogenaamde profeet Kim Clement [plaatje links]. Clement werd, samen met een andere zogenaamde “ziener”, Tommy Tenney, geïnterviewd door Matthew and Laurie Crouch op een “Praise the Lord” programma, vijf

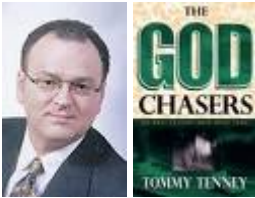
jaar geleden [plaatje rechts]. Clement liet een videoclip zien van een van zijn meetings waarop hij in een “profetische” razernij was gegaan en “profeteerde” hoe de kerk er in de toekomst zou gaan uitzien.

“Er zal een wereldomvattende beweging naar God komen”, schreeuwde Clement op de rockbeat van zijn band. “Er zal een wereldomvattende algemene beweging van Mijn Geest zijn, de Geest van de Heer zegt: ‘zij zullen zich voorbereiden op het grootste koninkrijk dat er ooit is geweest, het koninkrijk van Mijn Zoon. Ik zal de wetten van dit land veranderen. Ik zal gunst, gunst, gunst schenken aan de kerk van de levende God. En zeven jaren zult u de grootste welvaart hebben die u ooit hebt kunnen dromen. En het is van u! Het is van u! Het is van u! Zegt de Heer. Come on!’” (en de massa roept, springt en schreeuwt).

In een programma vroeger op de dag, met dezelfde mensen, hoonde Clement het kerkleiderschap: “Wij mogen jong zijn en er goed uitzien, erg voorspoedig en rijk zijn, wij provoceren hen gewoon. En wij deden er geen 20 jaar over om er te komen. Het hele ding is aan het veranderen. Het aanschijn van Christus is zo verschillend in elke generatie”. En daarna richtte hij zijn aanval op de Bijbel: “Je weet, wij denken zelfs niet aan Verdrukking en de zeven jaren daarvan, en pré en mid en post⁵ en al dat gedoe. Wij willen gewoon zien dat de koninkrijken van deze wereld de koninkrijken van onze God worden. Wij willen daar geen tijd aan verspelen ... Wij leven in de grootste tijd

⁵ Bedoeld wordt: pre-, mid- en post-tribulationisme. De juiste theologie is “pre-tribulationisme”: het geloof dat de opname zal plaatsvinden vóór het begin van de 7-jarige verdrukking. Dit verschilt van Mid-Tribulationisme en Post-Tribulationisme (midden en na de verdrukking).

waarin de kerk ooit was, wij leven hier en nu. Veel mensen willen dat niet zien omdat zij liever naar huis gaan om bij de Heer te zijn. Wij willen dat niet!”

Deze haat tegen de kerk vertoont de zienswijze dat de Bijbel passé is. Clement draagt geen Bijbel bij zich maar presenteert zijn spontane “profetieën” als Gods Woord voor vandaag. Zijn vriend Tommy Tenney, die het boek “The God Chasers” (de Godjagers) schreef, toont verder de TBN-attitude jegens Gods Woord:

“Een Godjager kan opgewonden zijn over een bepaalde stoffige waarheid”, schreef Tenney, “dat paste in het patroon, en hoe lang is dat geleden. Maar dat is juist het probleem. Hoe lang geleden was dat? Een ware Godjager is niet gelukkig met slechts verleden waarheid; hij moet *huidige* waarheid hebben. Godjagers willen niet zomaar studeren in de stoffige bladzijden over wat God heeft gedaan; zij zijn benieuwd naar wat God nu doet. Er is een veelomvattend verschil tussen huidige waarheid en verleden waarheid. Ik vrees dat het meeste wat de Kerk heeft bestudeerd verleden waarheid is, en erg weinig van wat wij kennen als huidige waarheid”.

Voorbeelden van de recente aanval op Gods Woord door het TBN-kamp zijn er teveel in aantal. TBN vervolgt deze trend door het steunen van oecumene, het neerhalen van de Bijbel, en het verhogen van leraars die besmeurd zijn met schandalen die geassocieerd zijn met hun bedieningen. Hun uitzendingen kan over de hele planeet gezien worden, en zo geven zij gestalte aan de vorming van de Grote Hoer (Openbaring 17).

ROOMS-KATHOLIEKE KERK

Een on-line nieuwsdienst rapporteerde recent: “De Rooms-katholieke hiërarchie, die een document schreef dat zegt dat sommige delen van de Bijbel niet waar zijn, is droevig misleid’. Zo zegt bestselling auteur Ray Comfort... De katholieke bisschoppen van Engeland, Wales en Schotland waarschuwden verleden week hun vijf miljoen aanbidders, en evenzo ook anderen die in de studie van de Schrift zijn betrokken, dat zij geen ‘volledige accurateid’ van de Bijbel moeten verwachten”.

Ja, dat is niets nieuws voor de katholieke kerk. Rome heeft de Schrift nooit hooggeacht als het eigenlijke Woord van God. De katholieke kerktraditie, via de geschriften van hun “kerkvaders”, is voor hen altijd van de hoogste waarde geweest.

DE EMERGING CHURCH BEWEGING

De laatste trend in de kerk vandaag is de “emerging church”⁶ beweging. Eén kenmerk van de “emerging church” is een frontale aanval op de Bijbel. De leiders en theologen van deze beweging promoten een nieuwe manier van theologisch spreken zonder het gebruik van bijbelse termen zoals, zondeval, verlossing, redding of evangelie. Deze “kerkleiders” zeggen dat de mensen, die geïnteresseerd zijn in geestelijke verlichting, afknappen op deze termen. Wij moeten dan ons spreken dan ergens aanpassen om de ongelovigen tegemoet te komen.

Natuurlijk heeft de zoeker-vriendelijke kerkgroei-beweging op die manier de weg geplaveid om volk in hun kerken te krijgen. Het wordt volgens hetzelfde principe gepopulariseerd door Robert Schuller van de Crystal Cathedral, tientallen jaren geleden, toen hij zijn omgeving peilde om uit te vissen wat het publiek verlangde van een kerk, en dan manieren vond om daaraan tegemoet te komen. Het is een consument-gebaseerd “christendom” dat de kerk ziet als een handelsartikel.

Oecumenisch gezinde kerkleiders hebben het begrepen op de populariteit van het “Purpose Driven - Rick Warren”-verlangen naar kerkgroei en hebben zich verder weg begeven van het solide fundament van de Bijbel als onze basis voor geloof en leven. De emerging church vereert de moderne maatschappij en het commercialisme als ideeën die de kerk nodig moet adopteren en toepassen voor de groei en invloed van de kerk. Zij argumenteren: vermits de mensen op zoek zijn naar een spirituele ervaring, zou de kerk daarin moeten voorzien, door het christendom in een verpakking te steken die aangenaam en aantrekkelijk is voor hen.

⁶ Letterlijk vertaald: zich vertonende, naar boven komende, opkomende kerk.

Ieder die enige echte geestelijke ogen bezit kan zien waar dit de kerk zal brengen. De geschiedenis herhaalt zich. De Rooms-katholieke kerk van de duistere eeuwen gebruikte dezelfde strategie voor het samensmelten van christelijke en heidense rituelen en kunst om de menigten aan te trekken. Het blijkt te werken aan de oppervlakte, maar de kerk werd opgezaald met mensen die niet door de smalle poort gingen, maar langs de achterdeur. De ervaring van de wedergeboorte was niet langer de allereerste vereiste voor kerklidmaatschap en daardoor werd de kerk ingenomen door charlatans en afvalligen.

De “emerging church” verheerlijkt de Rooms-katholieke en Oosters-orthodoxe afgoderij door het herverpakken van middeleeuwse praktijken zoals iconenafigoderij, ritualistische liturgie, het gebruik van “sacramenten” en mystiek. Gregoriaanse gezangen worden vermengd met moderne hip-hop om atmosferen te creëren die aantrekkelijk zijn voor hedendaagse ervaringszoekers.

De “emerging church” weigert dat de de Bijbel de parameters plaatst van acceptabele aanbidding en theologie. Filosofen en postmoderne denkers zijn hun nieuwe profeten en zij laten zich niet beperken tot “aldus zegt de HEERE”.

Eén van hun leiders, Brian McLaren [plaatje rechts], sprak op een recente conferentie. Zijn onderwerp heette: “Emergence and Convergence”⁷. Hij gebruikt een drogreden die al deze postmoderne “emerging”-theologen hanteren: hij karakteriseert het christendom van de voorbije 100 jaar alsof dat één gigantisch conglomeraat⁸ zou zijn. Ieder die de naam van Christus noemt krijgt hetzelfde etiket. Welke dwalingen er ook begaan worden in één denominatie, ze worden toegeschreven aan alle. En elke belijdende gelovige van de laatste 100 jaar was legalistisch, kolonialistisch en onbuigzaam. Van zodra een persoon dit stereotype ziet, heeft hij geen keus over dan zich te distantieëren van elke kerk die zich niet op de “emerging”-muziekwagen bevindt.

McLaren demoniseert de goeden samen met de slechten van de zogenaamde “oude garde” en zegt dat het christendom heruitgedacht moet worden. “Wanneer zij ‘emerge’”, zegt hij, “zien zij een natuurlijke convergentie⁷ gebeuren doorheen ras, cultuur, politiek en denominaties. Deze convergentie noodzaakt ons de manier te herdenken waarop wij het verhaal van ons verleden vertellen. Het nodigt ons uit een nieuw soort verhaal te bedenken voor de toekomst”.

Met andere woorden: het evangelie moet convergeren met de manieren van denken van onze cultuur, om relevant te zijn vandaag. Jezus moet heruitgevonden worden om te passen bij de moderne mens die absoluutheden afwijst. Deze convergentie doet denken aan de poging van de new-age beweging om de wereld te verenigen, zoals dat was met de falende “Harmonic Convergence” samenkomsten in de late jaren 1980. Zonder twijfel is het hier waar deze nieuwe “emerging-profeten” hun inspiratie vandaan halen. Zij hebben hun ideeën niet zelf uitgevonden.

Barry Taylor’s “nieuwe Jezus” - Peter Wards “wij zijn god” en new-ager Shirley MacLaine “ik ben god” - convergeren allemaal samen in de nieuwe zienswijze van de “goddelijkheid van de mens en god is het geheel”: pantheïsme⁹.

DE SECULIERE WERELD

In de seculiere wereld is er op het vlak van geestelijke waarheid een algemene consensus dat er een beetje waarheid zit in elke religie en dat niet één geloof de hele waarheid belichaamt. Ten minste zij die deïsten¹⁰ of agnosten¹¹ zijn denken dat wij de geestelijke waarheid niet kunnen weten. Atheïsten echter denken dat alle religie volkomen nonsens is, maar niettemin blijken zij in de minderheid te zijn.

⁷ Convergentie: lijnen naar elkaar toe komen in één punt; verschillende zienswijzen die naar elkaar toe komen.

⁸ Conglomeraat: samenklontering.

⁹ Pantheïsme: van het Gr. *pan* (geheel) + Gr. *en* (in) + Gr. *theos* (god). De filosofische opvatting dat God de eenheid is van al wat is, zonder dat God ondergaat in het Al, of het Al opgaat in God. (Van Dale).

¹⁰ Deïsme: Het stelsel dat Gods bestaan erkent als van de wereld onderscheiden, maar ook gescheiden, in die zin dat God, na de wereld geschapen te hebben, op de gang van de dingen geen invloed meer uitoefent (als zodanig het tegenovergestelde van theïsme). (Encarta 2002). Geloof aan één God berustend op de rede, niet op openbaring (Van Dale).

¹¹ Agnost(icus): Iemand die niet weet, of denkt dat het onmogelijk is te weten, dat er een God is.

De vooruitgang van de new-age beweging op het seculiere domein, in het bijzonder dat van de filosofie en de medicijnen, is doorgedrongen in het seculiere collectieve denken. Als dorstige kudden hunkeren de mensen naar alles wat bovennatuurlijk en mystisch is - niet in een vraag naar waarheid maar voor de prikkeling.

De Bijbel, die in de wereld ooit hoog werd gehouden, wordt nu gezien als slechts één van de vele oude boeken zonder relevantie voor vandaag. De Gideon Bijbel wordt in Amerika schaars in hotelkamers. Toen ik een hotelhouder vroeg waarom er geen Bijbel lag in de kamer, vertelde hij mij dat het politiek niet correct was één religieus boek boven de andere te stellen.

De Bijbel was vroeger een grote steun in de gerechtshoven van Amerika, maar in veel rechtszalen moet men niet langer op de Bijbel zweren om de hele waarheid te spreken. Een gewone bevestiging is nu voldoende.

Ik hoorde recent een liedje dat de seculiere opinie in de christenheid goed aangeeft. De mannelijke stem zong: “De wereld is te groot voor slechts één religie”. Amerika en de wereld tolereren het van niemand meer dat er zekerheid geclaimd wordt over iets.

OECUMENISCHE EENHEID IN DIVERSITEIT

Zij die geloven dat de Bijbel het geloof leert dat eens en voor altijd werd overgeleverd aan de Kerk, 2000 jaar geleden, worden gemarginaliseerd. Zij krijgen etiketten opgeplakt, afhankelijk van de sprekende groep, als ketterijjagers, farizeeën en legalisten. Dit legt de meeste christenen het zwijgen op want zij willen niet met afkeer bejegend worden.

In alle stromingen van het christendom is er vandaag een roep om de seculiere cultuur toe te laten om ons te dicteren hoe wij de Schrift moeten interpreteren en naleven als christenen. Zij zeggen dat wij moeten veranderen om relevant te zijn, en zij beschuldigen ieder die het geloof en zijn levenswijze door de Bijbel laat bepalen als dogmatisch en achterlijk. De postmoderne theologie heeft geen absoluutheden en de vijanden zijn zij die de Bijbel letterlijk nemen.

Dit soort van ideeën zou de bijbelgelovige kerk nooit kunnen binnendringen met een frontale aanval. Nee, ze komen langs de achterdeur en introduceren deze ideeën stap bij stap, tot het deeg doorzuurd is. De Bijbel waarschuwt ons tegen deze strategie: “Want er zijn sommige mensen binnengeslopen, die allang tot dit oordeel van tevoren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in ontucht, en die de enige Heerser, onze God, en Heere Jezus Christus verloochenen” (Judas 4)

De vraag is daarom: waar leiden zij ons naartoe?

- Terugkeer naar afgoden - iconologie;
- Vieringen met gechristianiseerde heidense rituelen;
- Vermengen van heilige en profane ideeën;
- Verwerping van het gezag van de Bijbel voor een “alles kan”-tolerantie;
- Inruilen van oude verhalen (van de Bijbel) voor nieuwe verhalen over wat God vandaag doet in alle religieuze tradities;
- Spiritisme - spirituele ervaringen zijn acceptabel als ze positief lijken te zijn;
- Panentheïsme - het geloof dat alles in de schepping deel uitmaakt van Gods wezen;
- Geen leer van de zondeval, verlossing, hel, in ruil voor universalisme - alle mensen zijn Gods volk;
- Aanvaarding van de homo/lesbo-seksuele leefstijl als evenwaardig aan de heteroseksuele;
- Allen worden één en transformeren de planeet in een vredelievende plaats waar alle religies waarheid bezitten en samen celebreren.

CONCLUSIE

Deze oecumenische aanval op het Woord van God vult een leegte in de kerk in een tijd dat er zich een pandemische lauwheid heeft ingezet. Dit is deels te wijten aan een post-holy-laughter apathie in

de kerken, die volgde na prikkelende spirituele ervaringen die hen echter leeg en onbevredigd achterlieten. Al dat gepraat over de grote eindtijdse opwekkingen kwam niet uit en zo bleven zij die steunden op komende “bewegingen van God” ontgoocheld achter. Zij zijn klaar voor iets nieuws. Zij horen graag: “God doet vandaag nieuwe dingen”. Wat God deed in oud- en nieuwtestamentische tijden is niet meer relevant voor mensen van vandaag. Zij willen nu iets wat zij kunnen zien, horen, proeven, ruiken en tasten. Zij willen iets nieuws, en nú.

Maar er is niets nieuws onder de zon. Deze vleeselijke verlangens hebben Gods volk in de dwaling geleid, duizenden jaren lang. Deze vleeselijke verlangens veroorzaakten dat de Israëlieten een gouden kalf maakten. Deze vleeselijke verlangens motiveerden de Joodse leiders in Jezus’ dagen om naar een teken te zoeken, waarop Jezus antwoordde: “Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jona, de profeet” (Mattheüs 12:39; 16:4). Hij verwees direct naar de geschriften van de profeten en het teken van Jona. Nieuwtestamentische gelovigen moeten “wandelen door geloof en niet door aanschouwen” (2 Korinthiërs 5:7). Maar de vleeselijke mens kan enkel aanbidden wat hij kan zien.

Wat is “emerging” walgelijk en boos, en, in de huidige tijd, onverwoestbaar. Want God heeft de geesten verblind van hen die Zijn Woord van de Waarheid niet liefhebben. Het enige wat wij kunnen doen is enkelen te redden die daarin toevallig verzeild zijn geraakt, en hen eruit leiden voordat zij worden opgeslokt en geassimileerd door de Grote Hoer (Openbaring 17). Zij wordt vandaag voor uw ogen gevormd!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm